

Панщанна О.М
студ. гр 44-о
Уманський державний аграрний університет
Науковий керівник – Іванова Н.А.,
к.е.н., доцент кафедри обліку і аудиту

ПРОБЛЕМИ АУДИТУ В УКРАЇНІ

Сучасний розвиток аудиту в Україні активно впливає на необхідність вирішення проблем створення внутрішніх стандартів контролю якості послуг, яким належить важлива роль у нормативному забезпеченні аудиторської діяльності та професійному регулюванні. Вітчизняний досвід свідчить, що застосування внутрішніх стандартів контролю якості аудиторських послуг є необхідною умовою підвищення конкурентоспроможності аудиторської фірми, вдосконалення управління її діяльністю, зниження аудиторського ризику, встановлення партнерських взаємовідносин між аудиторською фірмою та підприємствами-клієнтами, співробітниками й адміністрацією аудиторської фірми [1].

Великий внесок у розбудову сучасного розуміння аудиту зробили вітчизняні вчені М. Білуха, А. Кузьминський, Н. Дорош, Л. Кулаковська, О. Петрик, Л. Чернелевський, також зарубіжні А. Аренс, Дж. Робертсон, Дж. Лоббек та ін.

Можна стверджувати, що одним із інструментів, який допомагає розвивати економічні відносини, зокрема міжнародні, є аудит, оскільки він забезпечує довіру до перевіреної фінансової інформації для її користувачів різних рівнів: міжнародного, державного, урядового, підприємства.

Аудит більш, як 15 років назад був легалізований в Україні і досить швидкими темпами розвивається, про те є ряд проблемних питань, які потрібно удосконалювати як на рівні аудиторських організацій так і на рівні держави [2]. В Україні більш широкий розвиток аудит дістав з виходом Закону про аудиторську діяльність і утворення Аудиторської палати України і Спілки аудиторів України.

До проблемних питань аудиту відносять:

- недосконалість законодавства України з аудиту;
- незначний практичний досвід;
- відсутність методики з проведення та документування процесу аудиту;
- бракує ґрунтового економіко-правового аналізу чинників, під дією яких функціонує система аудиту в Україні;
- обмежена кількість методичних розробок з аудиторського контролю;
- нестача достатнього досвіду аудиторської діяльності;
- недостатня кількість кваліфікованих аудиторських кадрів, а звідси — і неосвоєний ринок аудиторських послуг;
- відсутність методичних рекомендацій з питань комп'ютеризації аудиту;
- відсутні належні наукові дослідження.

Наявність викладених недоліків та прорахунків спричиняє негативний вплив на результативність системи національного аудиту. Неповне та некоректне вирішення вказаних теоретико-методологічних питань, зумовлює виникнення низки похідних практичних проблем. Вони стосуються суб'єктів та предмету аудиторських перевірок, системного забезпечення їх здійснення, залишаючись нерозв'язаними впродовж тривалого періоду. Потребують вирішення питання юридичного врегулювання національного аудиту, усунення суперечностей між чинним законодавством та підзаконними актами, покликаними уточнювати і розвивати його положення. Залишається недостатньо розвиненою система норм контролю, що використовуються при здійсненні аудиторських перевірок.

Отже, виникає необхідність розробки на основі МСА національних стандартів аудиту із широким використанням передового зарубіжного досвіду, з урахуванням діючої практики аудиту в Україні.

Таким чином, питання про необхідність змін в аудиті має винятково позитивний характер. Тому до основних напрямків змін у професійному аудиті слід віднести :

- підвищення рівня професійної компетентності аудиторів;
- організацію контролю якості аудиторських робіт і послуг;
- розвиток правового поля аудиту;
- забезпечення реальної професійної незалежності аудитора.

Отже, завдяки спільній діяльності аудиторських фірм та держави потрібно ефективніше вдосконалювати аудит. Зі сторони аудиторських організацій – це дослідження, практика та подання пропозицій щодо вдосконалення аудиту, а зі сторони держави – це розгляд пропозицій, які надають аудиторські організації та вдосконалення їх за допомогою нормативно-законодавчої бази. Для внутрішнього вдосконалення аудиту потрібно проводити аналіз діяльності аудиту у зарубіжних країнах та вивчати їхню практику, тобто позитивні напрямки розвитку аудиту і запозичувати для його розвитку в Україні. А негативні фактори – не впроваджувати в діяльність.

Незважаючи на те, що для розвитку аудиту в Україні вже зроблено дуже багато, ще залишаються проблеми, від правильного, успішного вирішення яких залежить перспективи його подальшого розвитку [3].

Отже, першочергового роз'яснення потребує удосконалення законодавчого регулювання аудиту в Україні; подальша розробка і впровадження національних нормативів аудиту; поліпшення методики та організації аудиторських перевірок, їх якості та розробка оптимальної методики визначення вартості аудиту, аудиторських послуг, питання аудиторської етики, підготовки і підвищення кваліфікації аудиторів та інші. Вирішення зазначених проблем спрямоване укріпленню позицій та авторитету аудиту, удосконалення аудиторської діяльності в Україні.

Література:

1. *Макєєва О. Хто контролює національних аудиторів / Бухгалтерський облік і аудит, 2008.- №8. С.48-55.*
2. *Лісіна В. Документування аудиту як складового елемента системи контролю якості аудиторських послуг. аудиторів / Бухгалтерський облік і аудит, 2008.- №9. С.40-43.*
3. *Редько О. Аудиторські послуги в Україні: перші кроки до ринку. / Бухгалтерський облік і аудит, 2008.- №11. С.48-55.*

Паучок І. Б.
студ. гр. БОА – 42
Національний університет ” Львівська політехніка ”
Науковий керівник – Кіндрацька Г. І.,
к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу

АНАЛІЗ ДИНАМІЧНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ГІРНИЧОГО МАШИНОБУДУВАННЯ

Обґрунтування шляхів розвитку підприємства в сучасних умовах є одним з найважливіших напрямів економічного аналізу. Діяльність підприємства, яке реалізує стратегію зростання і намагається досягти за короткий термін дуже високих темпів, пов'язана з ризиком банкрутства, а збереження надто низьких темпів може зумовити втрату конкурентних позицій. Індикатором ”задовільних” темпів зростання служить рівень ділової активності.

Ділову активність трактують як динамічну характеристику діяльності підприємства, яку здебільшого оцінюють на основі таких загальних показників: прибуток, обсяг продажу і капітал, інвестований в активи. Співвідношення між ними можуть бути представлені рівнянням: